

Sygn. akt V.2 Ka 358/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Sędziowie: SSR del. Katarzyna Gozdawa-Grajewska (spr.)

SSO Lucyna Pradelska- Staniczek

Protokolant: Monika Brzoza

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 r.

sprawy skazanego:

Z. K. /K./

syna F. i U.

ur. (...) w P.

w sprawie o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 25 kwietnia 2014r. sygn. akt III K 22/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 3:

- uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej,

- eliminuje ze zbiegu realnego wyrok Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 22.02.2012r. sygn. akt II K 661/11,

- łączy orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 17.09.2012r. sygn. akt VI K 445/12 i Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 21.10.2013r. sygn. akt VI K 292/13 kary pozbawienia wolności i wymierza karę łączną 1 / jednego/ roku i 1 /jednego/ miesiąca pozbawienia wolności,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w dniu 25 kwietnia 2014r. w sprawie o sygn. akt III K 22/14 wydał wyrok łączny odnośnie Z. K. skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 4 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI K 153/11 za czyn z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 12 kk przy zast. art. 31 § 2 kk i art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 27 listopada 2010 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 lat, zarządzoną do wykonania na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 5 lipca 2013 roku w sprawie o sygn. VI K 153/11 – II 1 Ko 1346/13;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 11 października 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI K 411/11 za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i przy zast. przepisu art. 31 § 2 kk popełniony w dniu 18 marca 2011 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 22 lutego 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 661/11 za czyn z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk popełniony w dniu 25 czerwca 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 2 lat;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 10 listopada 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI K 675/11 za czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 31 § 2 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w ciągu przestępstw w dniach 23 kwietnia 2011 roku i 22 kwietnia 2011 roku na jedną karę 1 roku pozbawienia wolności;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 25 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt III K 903/11 za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk popełnione w ciągu przestępstw w dniach 16 sierpnia 2010 i 18 sierpnia 2010 na jedną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 17 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt VI K 445/12 za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk popełniony w dniu 29 stycznia 2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 21 października 2013 roku w sprawie o sygn. akt VI K 292/13 za czyn z art. 275 § 1 kk i art. 276 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk popełniony w dniu 14 grudnia 2011 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

W wyroku tym Sąd Rejonowy:

1. na mocy art. 91 § 2 kk w miejsce orzeczonych wobec skazanego Z. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 4 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI K 153/11, wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 11 października 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI K 411/11, wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 10 listopada 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI K 675/11 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 25 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt III K 903/11 kar pozbawienia wolności wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt 1. sentencji wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 28 listopada 2010 roku do dnia 29 listopada 2010 roku, od dnia 23 kwietnia 2011 roku do dnia 23 kwietnia 2011 roku, od dnia 29 października 2012 roku do dnia 28 października 2013 roku, od dnia 19 marca 2011 roku do dnia 20 marca 2011 roku, od dnia 30 kwietnia 2012 roku do dnia 29 października 2012 roku;

3. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych wobec skazanego Z. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 22 lutego 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 661/11, wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 17 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt VI K 445/12 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 21 października 2013 roku w sprawie o sygn. akt VI K 292/13 kar pozbawienia wolności wymierzył mu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt 2. sentencji wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 29 stycznia 2012 roku do dnia 30 stycznia 2012 roku, od dnia 16 grudnia 2011 roku do dnia 17 grudnia 2011 roku;

5. ustalił, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;

6. na mocy art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adw. R. S. kwotę 120,00 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu świadczonej na rzecz skazanego Z. K. i kwotę 27,60 złotych stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności;

7. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Z wyrokiem tym nie zgodził się obrońca oskarżonego i na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk i art. 427 P 1 i 2 kpk oraz art. 428 § 1 kpk zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o wymiarze kary łącznej. Zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 86 § 1 w zw z art. 53 kk poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu że w ramach wymiaru kary uwzględnieniu nie podlegają zaszczości w prognozie kryminologicznej wobec skazanego i w jego postawie w czasie dotychczas odbywanej kary, a jedynie poprzestanie na uwzględnieniu ocen z daty orzekania kar jednostkowych podlegających łączeniu, podczas gdy przy wymiarze kary łącznej sąd winien stosować dyrektywy wymiaru kary z uwzględnieniem sytuacji z daty orzekania w wyroku łącznym, w tym według aktualnego stanu oceniać prognozę kryminologiczną, postępowanie skazanego i w tym świetle dostosowywać karę do stawianych jej celów. Podnosząc te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części, tj. w pkt 1 i 3 wyroku poprzez

– wymierzenie kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności za zbieg przyjęty w pkt 1 wyroku

-wymierzenie kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności za zbieg przyjęty w pkt 3 wyrok.

Nadto wniósł o zasądzenie od Skarbu państwa na rzecz adwokata R. S. wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści skargi odwoławczej obrońca skazanego zarzucił przede wszystkim rażącą niewspółmierność orzeczonych wobec skazanego kar łącznych z dwóch zbiegów realnych ustalonych przez Sąd I instancji mającą polegać na odstąpieniu od zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych objętych tymi zbiegami realnymi zasady absorpcji gdyż właśnie o wymiar kar łącznych ukształtowanych w oparciu o tę zasadę wnioskował.

Na wstępie należy przypomnieć jedynie, iż stosowanie przez sąd przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, czy też kumulacji jest wyłącznie uzależnione od istniejącego pomiędzy poszczególnymi czynami wchodzącymi w skład zbiegu realnego związku podmiotowo-przedmiotowego. Innymi słowy im ów związek ściślejszy, tym sąd winien odwoływać się do zasady absorpcji, natomiast im więzi te są luźniejsze tym bardziej kształtować karę łączną winno się w oparciu o zasadę kumulacji. Nie ma racji obrońca odwołując się do zasadniczej roli opinii o skazanym i prognozie kryminologicznej przy wymiarze kary łącznej. Opinia oraz prognoza kryminologiczna nie pełni determinującej roli przy kształtowaniu wymiaru kary łącznej. Ma ona jedynie znaczenie posiłkowe dla sądu orzekającego o karze łącznej.

Zasadnicze znaczenie ma – co jeszcze raz należy podkreślić- związek czasowy oraz przedmiotowo- podmiotowy między przestępstwami objętymi wyrokami podlegającym łączeniu.

Omawiany pierwszy z 2 zbiegów realnych obejmował czyny z art. 278 § 1 kk, 279 § 1 w zw z art. 12 kk popełniony w dniu 28 listopada 2010r oraz z art. 279 § 1 kk w zw z art. 283 kk popełniony w dniu 18 marca 2011r., oraz z art. 13 § 1 kk w zw z art. 279 § 1 kk w zw z art. 91 § 1 kk popełnione w dniach 22-23 kwietnia 2011r. jak również z art. 286 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk w zw z art. 12kk popełniony w dniach 16-18 sierpnia 2010r. Wszystkie te czyny popełnione zostały przez Z. K. w warunkach ograniczonej poczytalności. Sąd Rejonowy z uwagi na tożsamy przedmiot zaatakowanego dobra (mienie) i stosunkową bliskość czasową tych przestępstw słusznie ustalił, iż związek przedmiotowo-podmiotowy odnośnie tych skazań za przestępstwa przeciwko mieniu zachodzi i przemawia za zastosowaniem zasady wypośrodkowanej między zasadą zbliżoną do absorpcji, a zasadą kumulacji. Dlatego też wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności w miejsce 4 kar jednostkowych : 1 rok pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności 1 rok pozbawienia wolności i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna w wymiarze 2 lat oscyluje w środkowych granicach możliwej do wymierzenia kary łącznej będącej wypadkową obu skrajnych zasad wymiaru kary łącznej jednakże bliższa jest zasadzie absorpcji. Mając na uwadze, że najwyższa kara łączna jaka mogła w tej sytuacji być wymierzona to kara 3 lat i 2 miesięcy to kara wymierzona przez Sąd Rejonowy kara 2 lat z pewnością nie może być uznana za rażąco surową. Sąd Okręgowy w pełni podziela w tej części ustalenia Sądu Rejonowego.

O ile na chwilę orzekania przez Sad I instancji dugi z ustalonych zbiegów z trzech skazań z wyroków: Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 661/11, Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt VI K 445/11 i Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt II K 661/11 był prawidłowy i dawał podstawy do wymierzenia jednej kary łącznej za trzy skazania , to jednakże w chwili wydawania wyroku przez Sąd Okręgowy w ramach kontroli odwoławczej ***pierwszy z chronologicznych wyroków (sygn. akt II K 661/11) uległ już zatarciu.*** Wyrokiem tym Z. K. został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 2 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 1 marca 2012r. Zatem okres zawieszenia i dodatkowe 6 miesięcy dające możliwość zarządzenia wykonania kary biegły od tej daty. Zważywszy na treść art. 76 § 1 kk w chwili wyrokowania przez Sąd II instancji skazanie to uległo już zatarciu zatem należało go wyeliminować ze zbiegu ustalonego przez Sąd I instancji w pkt. 3 wyrok.

Dlatego też Sąd Okręgowy ustalił na nowo zbieg przestępstw. Pierwszym chronologicznie wyrokiem jest w tej sytuacji wyrok Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt VI K 445/12. Przed datą wydania tego orzeczenia (29 stycznia 2012r.) Z. K. dopuścił się w dniu 14 grudnia 2011r. przestępstwa z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk objętego skazaniem z wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim sygn. akt VI K 292/12. Jednocześnie wymierzone kary bezwzględne pozbawienia wolności podlegają łączeniu. Wobec powyższego w myśl art. 85 kk wskazane przestępstwa, za które Z. K. został prawomocnie skazany w/w dwoma wyrokami pozostają w zbiegu realnym i tym samym zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej. Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał na uwadze art. 86 § 1 kk. Minimalna kara łączna za ten zbieg mogła wynosić 1 rok pozbawienia wolności, maksymalna 1 rok i 5 miesięcy. Sąd wymierzając karę łączną oparł się o zasadę zbliżoną do pełnej absorpcji i wymierzył skazanemu karę 1 roku i 1 miesiąca. Zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie było tu wskazane gdyż czyny atakują różne dobra prawne, brak tutaj związku o charakterze przedmiotowym. Tak ukształtowana kara jest karą wyważoną i sprawiedliwą, odpowiada dyrektywom art. 53 kk jednocześnie stanowi całościową ocenę zachowania oskarżonego i jako taka jest właściwa z punktu widzenia prewencyjnego oddziaływania na osobę skazanego. Równocześnie uwzględnia cele prewencji ogólnej.

Mając na uwadze powyższe należało zmienić pkt 3 zaskarżonego wyroku i wyeliminować ze zbiegu który ustalił Sąd Rejonowy pierwsze ze skazań (wyrok o sygn. akt. II K 661/11), ustalić nowy zbieg i wymierzyć karę łączną – co uczynił Sąd II instancji.

W tym kontekście nie sposób podzielić zarzutu obrońcy skazanego dotyczącego rażąco niewspółmiernych kar łącznych pozbawienia wolności, jakie orzeczone zostały wobec niego na mocy zaskarżonego wyroku łącznego. Należy przypomnieć, iż na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary , ale o różnicę oceny tak zasadniczej natury iż karę dotychczas wymierzona nazwać można byłoby również w potocznym

znaczeniu tego słowa „rażąco” niewspółmierną to jest taką którą w odczuciu społecznym nie da się zaakceptować. Orzeczone przez Sąd Rejonowy i ostatecznie przez Sąd Okręgowy kary łączne powyższych cech nie noszą, są karami wyważonymi, ukształtowanymi zgodnie z regułami określonymi w art. 85 kk. Z tego też powodu Sąd Okręgowy w pełni akceptując dokonaną przez Sąd Rejonowy analizę więzi podmiotowo – przedmiotowych pomiędzy poszczególnymi czynami opisanych wyżej zbiegów realnych i w konsekwencji prawidłowe ukształtowanie kar łącznych zaskarżone rozstrzygnięcie utrzymał w mocy.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy jako słuszny nie podzielając argumentów obrońcy.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając skazanego od ich ponoszenia, z uwagi na jego trudną sytuację materialną i perspektywę dłuższego pobytu w zakładzie karnym w związku z orzeczoną karą łączną pozbawienia wolności.